

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hrady | Perálec

Milí přátelé,

Je to už 35 let, kdy naše společnost vykročila do nové, svobodnější etapy. Myslím, že máme být Bohu, i mnoha lidem, za co vděční. Pravda, ne všechno se posunulo k lepšímu. Ale mnoho důležitých věcí, o kterých jsme kdysi nemohli svobodně rozhodovat, záleží dnes jenom na nás. A to není málo.

Já osobně vzpomínám na advent 1989, kdy jsme s bohoslovci litoměřického semináře jezdili do Prahy na besedy s vrstevníky z vysokých škol. Byla to doba velkého nadšení a lidé byli otevření novým věcem. Na VŠ ekonomické jsme dostali zadání říci něco o vánocích. Krásné téma. Moji spolubratři naštěstí měli větší dar slova než já a díky tomu beseda dopadla docela dobře. Já jsem tehdy mnoho nemluvil. Přišlo mi najednou zatěžko vystihnout v pár větách to, co pro mne slov vánoce znamená. Čím intenzivněji něco prožíváme, tím hůř se nám to pojmenovává. Nevěděl jsem, jak těm sympatickým „neznabohům“ říci, že stromeček, prskavky, kapr a dárky jsou jen rám okolo obrazu dítěte, které může v lidském srdci ožít. Je to pravda, kterou jsem neuměl vyjádřit slovy. Přiznávám, byla to z mé strany tehdy trochu zmařená příležitost.

Ovšem pomohla mi uvědomit si, že je důležité učit se obléci to, co vírou zakouším, do slov, kterým ostatní budou rozumět. Dodnes s tím zápasím, ale dobře, že o tom aspoň vím.

Vstupujeme do adventu, který nás má připravit k oslavě Ježíšova narození. Není snadné skloubit hektický život s pozváním ke ztišení a otevřenosti Bohu. Tlačíme před sebou řůru naléhavých povinností, kvůli kterým neustále odkládáme důležité věci na později. To, co musí být uděláno, vytlačuje to, co bychom ve skutečnosti dělat měli. Prosim proto, nezapomínejme v adventu věnovat pozornost posvátnému. Uvědomovat si Boží přítomnost v každodenním shonu života. Neopominout připravit v rodině dětem, i sobě, staré osvědčené rituály, a pokud už snad nezbírají, vymýšlet nové. Společná modlitba a zpěv u adventního věnce či u Betléma, četba liturgických textů dne (občas se mobily docela hodí:) nebo adventních zamyšlení, oslava liturgických svátků (Panna Maria, Mikuláš), omezení televize a mobilů, zapojení do vánočních příprav ve farnosti a... Inspirací je nepřeberně. Důvod zůstává stejný. Aby z vánoc nezbyl člověku jen prázdný rám. To vám ze srdce vyprošuji.

P. Vladimír.

Misijní neděle v Proseči 20. 10. 2024

Příprava tohoto dne začala již sobotním setkáním dětí v 16:30 na faře, kde děti nejprve se sborečkem nacvičovaly písně doprovázející nedělní mši včetně Misijní hymny. Holčičky naposledy trénovaly misijní tanec. V 17:30 se děti sešly v Misijním klubku, kde s nadšením společně vyráběly krásné podzimní svícny, malovaly misijní křížky na zavěšení na zeď, navlékaly desátky z korálků na nedělní misijní jarmark, povídaly si a hrály.

Po Misijním klubku jsme se s dětmi přesunuli do kostela na každoroční Misijní most modlitby, kde jsme se společně pomodlili misijní růženec za misie, misionáře, chudé a trpící lidi a šíření radosti evangelia po celém světě. Naše děti šíří tuto radost dál a věříme, že snad každému z nás během Misijního mostu či Misijní neděle kousek této radosti předaly.

Misijní neděle letos vyšla na 20. října 2024. Společně jsme se modlili a přispívali do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány

projekty na pomoc potřebným a mladým církvím ve všech kontinentech skrze Papežské misijní dílo šíření víry. Více na missio.cz. Motto letošní Misijní neděle zní: Jděte a pozvěte na hostinu všechny (srov. Mt 22,9). A že to byla opravdová hostina plná misijních kalendářů a zpravodajů, misijních růženců, misijních koláčků, perníčků a dalších dobrot, výrobků z přírodnin a misijních štěstíček a mnoha různých soviček a výrobků z různých materiálů, si všimli všichni lidé, kteří vycházeli z kostela.

Děkujeme všem rodičům a dětem, kteří společně s námi misie podporují.

Děkujeme všem dárcům, kteří přispěli a přispívají do misijních pokladniček a tímto pomáhají trpícím a hladovějícím dětem na druhém konci světa. Na misijním jarmarku se v Proseči a v Perálci vybralo celkem 14 650 Kč.

Za Vaše dary a modlitby za misie ze srdce děkujeme!

Za Misijní klubko Proseč Veronika Roušarová

Zážitek z Orelské drakiády

Letošní drakiáda byla fajn. Byla tam spousta lidí. Bůh nám přál a dal nám nádherný větrný den. Všichni draci vzlétli. Každý byl rád, že mu draci létají. Mně, Šimonovi a Adamovi se zatomaly provázky do sebe, proto jsme zahájili operaci „rozmotej provázek“. Nakonec jsme to zvládli, ale poté už nám vítr tolik nepřál. Tak jsme si s Martinem vymysleli soutěž za kolik minut zvedneme draka do nebe. Martin to zvládl za neuvěřitelné 2 minuty a 28 vteřin, já jsem to zvládl za necelé tři minuty. Takže Martin vyhrál. Moc jsem si to užil, už se těším na další rok.

Za Orel jednotu Proseč Matyáš

Nejsi na to sám

Ve čtvrtek 24. října jsme se vydali do Brna na evangelizační koncert Godzone tour 2024. Někteří jeli autem, zatímco ostatní se díky paní M. Rejmanové nejprve dopravili do Dolního Újezda a tam poté nastoupili do společného autobusu, který nás dovezl až do Brna. Cestou jsme se seznámili s mladými z Dolního Újezda, Sebranic, Litomyšle, Poličky a dalšími. Společně jsme se během cesty modlili a zpívali písničky. Po příjezdu jsme zamířili do areálu Výstavitě

Brno, kde na nás čekali naši kamarádi, kteří jeli autem. Vystoupení bylo nádherné. Bylo to spojení originálního hudebně – tanečního programu. Mluvilo se o Bohu, slyšeli jsme svědectví ze života s Bohem, poslouchali jsme písně křesťanských skupin a byly zde i scénky. Celé vystoupení mělo téma: nejsi na to sám. Po skončení akce jsme se vrátili zpět k autobusu a kolem půlnoci jsme dorazili do Proseče.

Aneta Skalníková

Matka a dcera, Hoješín 8.-10.11.2024

V listopadu proběhlo v Hoješíně již několikáté víkendové setkání pro matku a dceru, tentokrát pro holčičky mezi 8.-10. rokem.

Pátek jsme zahájily krátkým představením a seznamovací hrou Živé pexeso :-). Dostaly jsme poselství, zvláště holčičky pro maminky – za vše mamince děkujte a buďte vděčné a pro maminky – chvalte své holčičky a povzbuzujte je. Večer jsme zakončily společnou modlitbou v kapli. Sobotní dopoledne se neslo v duchu Jak se rodí rodina. Děvčátka chvíli vyráběla překvapení pro svou maminku a odpoledne jsme šly na krátkou procházku. Cestou jsme si zahrály hry a plnily jednoduché úkoly. Po návratu jsme opět tvořily, tentokrát společně, jedna pro druhou

:-). Den jsme opět zakončily modlitbou v kapli, tentokrát společně s hoješínskými setřičkami :-). Zazněly díky, prosby i slova vděčnosti... Nejen z úst maminek ale i děvčátek.

V neděli ráno jsme měly možnost modlitby gesty, tzv. andělská modlitba. Proběhlo závěrečné hodnocení, rozloučení, poděkování a cesta na mši.

Jsem součástí velké rodiny a toto setkání vnímám jako velký dar, udělat si čas na každé dítě zvláště. A není to samozřejmostí, velký dík patří i tatínkům, kteří nás nechají odjet a postarají se o zbytek rodiny :-)

Ivana Košňarová

*Perličky z dětské hlavičky: Co se vám na setkání líbilo nejvíc?
„Malování tašek a balení maminek do toaletáku-)-)-)“ Madlenka a Anežka*

Z Charity Nové Hradky u Skutče

Rok 2024 se pomalu chýlí ke svému konci a s ním přichází i čas tradičních vánočních a novoročních akcí, na které se každý rok těšíme. Rádi bychom vás pozvali k účasti na několika událostech, které budou příležitostí k setkání, ale také i k příspěví na dobrou věc.

V prosinci se můžete těšit na tradiční vánoční trhy, kde nabízíme ručně vyráběné výrobky, svíčky, dekorace a mnoho dalších drobností, které mohou být krásným dárkem pro vaše blízké. Všechny výrobky pocházejí z našich dílen.

Letošní tradiční Vánoční mše pro naše zaměstnance a příznivce charity se uskuteční 11. prosince od 16. hod v kostele sv. Jakuba v Nových

Hradech. Proběhne také žehnání charitních vozidel a tímto Vás srdečně zveme.

Začínáme se také připravovat na Tříkrálovou sbírku roku 2025. Termín koledování u nás je v sobotu 11. ledna, 2025. Pokud chcete být součástí tříkrálové sbírky, neváhejte nás kontaktovat. Těšíme se na vaši pomoc, podporu a účast. V případě zájmu se obraťte na koordinátorku paní Ivu Obrovskou, tel. 604 249 930. Děkujeme všem, kteří v roce 2024 podporují naši aktivitu a těšíme se na další společné chvíle v roce 2025.

Pokoj a Boží požehnání do nadcházejícího roku přejí zaměstnanci charity.

O hledání štěstí

Jednoho krásného podzimního odpoledne zavolala kamarádka: „Nešla bys na houby?“ Nejsm houbařkou z vášně ani z donucení, spíš mi to nejde. Ale den byl jak korálek a procházkou po lese člověk nic nezkaží.

První, co se nám hned povedlo, bylo to, že jsme se jedna druhé ztratily. Už jsem ani nehalekala, jen jsem se bezcílně motala sem tam a viděla „houby“ – tedy nic. Když mne to přestalo bavit, zastavila jsem se a začala vyhlížet pařez, na který bych usedla. A hele: houba! A hele, o kousek vedle další...

A bylo to, jak to někdy v životě bývá. Musela jsem zpomalit, zastavit, aby mi došlo, že na mne někde něco dobrého čeká. Raději jsem nepřemýšlela, kolik jsem toho pošlapala, když jsem se plahočila sem tam bez jakéhokoliv očekávání, ale i to se často stává.

Je mi jasné, že takhle život jednoduchý nebývá. Ale pokud to jen trochu jde, pojďme se zastavit a zahledět na miminko spící v betlémské stáji a zaposlouchat se do tichého bečení ovcí, které se někde blízko narozeného Spasitele pásly. A možná pak v našich rodinách i v našich srdcích bude zářit hvězda naděje a bude ukazovat cestu k pravému štěstí nám i ostatním, kteří hledají.

Markéta Požárová

Gullan-Barré syndrom (AIDP) aneb čekání na zázrak

Příběh Vojtěcha Tošovského - sepsáno po návratu z RÚ, říjen 2024

Včera jsem stěží odvedl Lídu do nemocnice, cestou jsem několikrát klopýtl, to bude dobré, říkal jsem si. Ale dnes v noci jsem nemohl bolestí spát. Chodil jsem po předsíni v domnění, že se unavím a že snad na chvíli usnu. Nestalo se tak. Rozhodl jsem se už dál nečekat a zavolał sanitku, přijeli celkem obratem. A tak jsem v sobotu ráno v 5 hod. dorazil do nemocnice. Ouha, to jsem ještě nevěděl, že se do nemocnice jezdí v pracovní den, nejlépe po 8. hod. Přivezla mě sanitka, ale teprve po 3 hodinách se za mnou dostavila mladá doktorka. Chvilku mě vyšetřovala, na moje stížnosti o bolestech nedbala, a pak mi po dalším nekonečném čekání předala zprávu. K tomu dodala, že nebude-li se můj stav zlepšovat, mám se za 14 dní přijít ukázat, a poslala mne pěšky domů. Nějak jsem se dobelhal. Vydržel jsem to do pondělí. Ráno jsem chtěl vstát, ale podlomily se mi nohy a já jsem spadnul na zem. Zavolał jsem znovu sanitku a doplazil se ke dveřím. Tentokrát se mne ujali se vši profesionalitou. Už si nepamatuji, jaká všechna vyšetření jsem absolvoval. Posledním byl vpich mezi obratle, aby mně odebrali část míchy, k čemuž jsem musel vyslovit svůj souhlas, neboť mohla nastat různá rizika, která jsem pro jistotu ani nečetl a tak jsem souhlasil. Diagnóza se potvrdila: Gullan-Barré syndrom, nervové onemocnění. Nejspíš důsledek černého kašle, na který jsem nedostal antibiotika, a tak můj imunitní systém ho zlikvidoval sám. A když už byl v ráži, tak napadl i moji nervovou soustavu. Měl jsem postižené dolní končetiny, částečně ruce a polovičku obličeje. „To jste dopadl ještě dobře“, utěšoval mě doktor, „kdybyste přišel později, napadlo by to i vaše dýchací ústrojí, ruce a obličej by vám ochrнул úplně.“ Dobrá útěcha, raději jsem nekomentoval a byl rád, že se s léčbou začalo okamžitě.

Čekala mě plazmaferéza, 4–6 hodin jsem musel bez hnutí ležet, bylo to k nevydržení, každá minuta byla věčností. A toto jsem absolvoval obden, celkem asi 5x. Přežil jsem to. Zůstal jsem tedy na JIPu, kde jsem si užíval své. Po večeri mne čekala dlouhá, nekonečná noc, kdy jsem nemohl bolestí spát. A tak jsem si říkal, kdy už bude ráno a ráno jsem si zase říkal, jak přežiji

další den. Nejhorší bylo, že jsem nebyl schopen se sám přetočit z boku na záda, a tak jsem musel zavolat sestru, k čemuž sloužilo tlačítko nad postelí. Oddaloval jsem ten okamžik, co to šlo, protože to, co následovalo, bylo vždycky drama. Jednou se na mne jedna sestra rozčílila tak, že jestli ji ještě jednou zavolám, vypne mi tlačítko. Nakonec jsem to přežil a po několika dnech jsem se dostal na oddělení, kde už byla docela pohoda a ty bolesti už nebyly tak zlé, takže jsem docela i spal.

Před tímto onemocněním jsem si častokrát pročetl knihu JOB a poslouchal píseň „Bůh je tak blízko nás.“ Bože, proč jsi to dopustil, nemohl bys udělat zázrak a uzdravit mne, vždyť je to pro Tebe tak snadný. Jsi mi opravdu tak blízko...? Kdepak, žádná odezva.

Ten den, kdy za mnou přišli bratři kapucíni se četlo čtení ze skutků apoštolů o tom, jak Petr uzdravil ochrnutého. Zaradoval jsem se, neboť ve mně vyvstala naděje na zázrak. Stačí přeci věřit, uvažoval jsem v duchu. Jenže, když jsem to bratřím navrhl, tak se jen pousmáli a posléze se se mnou rozloučili. A tak jsem si říkal, proč bych z toho měl být vyjmutý právě já a ostatní ne. Hloubal nad tím, ale nic nevyhloubal.

Byl jsem nyní v očekávání, kdy a do jakého rehabilitačního ústavu se dostanu. Slyšel jsem, že Kladruby jsou dobré. A tak po sedmi týdnech strávených ve vodorovné poloze v nemocnici jsem byl 25. dubna 2024 převezen do Kladrub.

V Kladrubech jsem ještě téhož dne dostal vozík a mohl se s ním pohybovat po celém areálu, jak se mi líbilo a jak mi síly stačily. Jediným problémem bylo se na vozík dostat a pak z něho do postele. Sanitáři zde byli našťastí docela ochotní. Úžasně také bylo, že jsem jezdil na jídlo do jídelny. Zajel jsem k určenému stolu a pak už se o nic nestaral. Byl jsem obsloužen se vším všudy a vařili výborně.

Jestli budu opět chodit nebo ne, mi ale nikdo neřekl. Doufám, že ano, říkal jsem si, tolik lidí se za mne přeci modlí. A tak jsem prožíval období naděje, ale také pochybností, zvláště, když to nešlo tak, jak jsem si představoval.

Po třech měsících stále nic, a tak zvažovali, že mne už propustí, a odkázali mne na sociální pracovníci, aby mi pomohla vyřídit různé sociální dávky. Ohradil jsem se proti tomu s tím, že primárka je na dovolené, tak až se vrátí, ta ať rozhodne. Přistoupili na to, že tedy s rozhodnutím o mém propuštění počkají.

V té době jsem si přečetl myšlenku: „Kristova milost nás osvobodila. Opět nás postavila na nohy. Uzdravení je možné. Stačí chtít a pracovat v potu tváře. Bůh udělá ostatní.“ A tak jsem se s novou vervou pustil do cvičení. Ráno jsem měl budíka na 7 hod. Nejprve se pomodlil RCH, pak hygiena, v 8 snídaně a od 8.30 do 16.30 s přestávkou na oběd různá cvičení a rehabilitace včetně bazénu a posilovny. Také jsem dostával parafinovou lázeň. Sice myslím, že mi to moc nepomohlo, ale bylo to příjemné. Úžasný byl LOKOMAT, je to přístroj pro navození chůze. Byl jsem osazen do vertikální polohy jako na padáku a vlastní pohyb dolních končetin prováděly robotické ortézy. Pak byly ještě další stroje, ale tenhle mi asi nejvíce pomohl. Byl to nádherný pocit, když jsem se poprvé postavil v nízkém chodítku a udělal pár kroků. Nestačil jsem se divit, jak jsou lidé kolem mne malí.

V Kladrubech jsem také přečetl několik obsáhlých knih, pokud by vás to zajímalo, mohu vřele doporučit: Král David a Longinovo kopí od vynikajícího německého teologického autora Louise de Wohla. Šikmý kostel (Karin Lednická), Když za nás Bůh netahá kaštiny z ohně (Marek Vácha), Divoké labutě (Jung Changová) – dramatický příběh tří generací žen od konce 19. století

za krutých podmínek v Číně. Na rozdíl ode mne, moji spolupacienti dávali přednost televizi, ale jinak byli přátelštější, tak jako všichni ostatní spolupacienti, včetně personálu.

V Kladrubech jsem také měl společenský, kulturní a duchovní život. Bylo nás tam asi 270 pacientů, z toho pětinu jsem znal osobně křestním jménem. Jezdily za mnou nejrůznější návštěvy a dokonce i já byl párkrát u někoho na návštěvě. Každý týden se v areálu konala nějaká kulturní akce, dokonce jsem byl díky kamarádům i v letním kině ve Vlašimi na filmu „Vlny“. A pak jednou týdně ve středu byla v místní kapli mše sv. Ve čtvrtek jsem obvykle jezdil s Mirkem na mši sv. do Radošovic a v neděli mne zavezli příbuzní nebo kamarádi do některého z kostelů v okolí (Vlašim, Radošovice, Kondrac, kde je i vyhlášená hospoda, Domašín anebo dokonce i Hrádek, kam jsem „putoval“ na poutní mši sv., kterou celebroid sám pan biskup Malý).

Na závěr bych rád poděkoval za vaše modlitby, které mi jistě pomohly k mému uzdravení, Kladruby jsem opustil po 5-ti měsících, tedy 25. září 2024 pouze s chodítkem a francouzskými holemi. Kde kdo mi to záviděl, ale i upřímně přál. K plnému uzdravení ještě schází rozpochybovat kotníky a zažehnat bolest, která mne stále provází, ale není to už tak zlé. Chodím, vozík jsem definitivně odložil.

Bože, vím, že se Ti jednou budu zodpovídat za svůj život, ale také bych byl rád, kdybys mi jednou vysvětlil proč.

Vojtěch Tošovský

ŽIVÝ BETLÉM
 aneb
 putování proseckých dětí za Betlémskou hvězdou

14.12.2024
 ve 14,30 na náměstí v Proseči

Vstupné dobrovolné: např. sladká odměna pro děti
 Za podpory města Proseč.

VÍTÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA

**V NEDĚLI 22. PROSINCE OD 17 HOD
 V PROSEČI NA NÁMĚSTÍ
 U BETLÉMA**

Srdečně Vás zveme na koncert
 Náhodného seskupení

**NA
 ŽIVĚ**

26. 12. 2024
 Kostel sv. Mikuláše v Proseči
 od 14:00 hodin

Vstupné dobrovolné.

**ZVEME VÁS
 NA
 SKAUTSKÝ PLES**

18. LEDNA 2025

**TENTOKRÁT VE STYLU
 FANTASY**

Staročeské Vánoce v Chotovicích

Farnost Nové Hrady, MO KDU-ČSL a obec Chotovice Vás srdečně zvou na tyto akce:

8.12.2024 - 6.1.2025 od 16:00 do 20:00 - Výstava Betlémů

14.12.2024 v 17:00 - Adventní koncert Petry Vymazalové - zpěv a hudební improvizace

24.12.2024 v 15:30 - Štědrovečerní zpívání u jeslí

NE 1. 12. 1. neděle adventní
bohoslužby jako obvykle; žehnání adventních věnců

Proseč: 17.00 – 18.00 svátost smíření, adorace

ST 4.12. Perálec: 17.00 svátost smíření
 18.00 mše sv.

SO 7.12. Proseč: 7.00 rorátní mše sv. s dětmi;
 následně snídaně na faře

Chotovice: 16.30 mše sv.

NE 8. 12. 2. neděle adventní
bohoslužby jako obvykle - na konci bohoslužeb sv. Mikuláš

ST 11. 12. Nové Hrady 16.00 mše sv. pro Charitu

NE 15. 12. 3. neděle adventní
bohoslužby jako obvykle

SO 21. 12. Proseč: 8.30 mše sv.
 9.00 předvánoční sv. smíření
 13.00 příprava a zdobení
 vánočních stromků

NE 22. 12. 4. neděle adventní
bohoslužby jako obvykle

Nové Hrady: 15.00 předvánoční svátost smíření

Proseč: 17.00 Betlémské světlo

ÚT 24.12. Štědrý den

Proseč: 24.00 půlnoční mše sv.

Nové Hrady: 22.00 půlnoční mše sv.

Perálec: 16.00 vigilie Narození Páně

ST 25. 12. Slavnost Narození Páně
bohoslužby jako v neděli

Čtení Proseč

- 25.11. za Emílii a Josefa Nešetřilovy a požehnání pro celou rodinu
- 28.11. za děti a jejich rodiny, dar víry pro vnoučata a pravnučky
- 29.11. za živé i zemřelé členy rodiny Talackovy a Andrlovy
- 1.12. za Jaroslava Krejčího, syna a požehnání pro celou rodinu
- 4.12. za Kateřinu Víchovou, manžela, dceru a celou rodinu
- 5.12. za Miroslava Vobejdu, rodiče a celou rodinu
- 8.12. za Stanislava a Marii Soukalovy a Kamila Vobejdu
- 9.12. za Marii a Josefa Zelenkovy, syna a rodiče z obojí strany
- 12.12. za Václava Macháčka, manželku, syna a dva zetě
- 13.12. za Jana Černého, syna a požehnání pro celou rodinu
- 15.12. za P. Dominika Javůrka
- 16.12. za Boženu a Josefa Soukalovy a požehnání pro celou rodinu
- 22.12. za Josefa Zelenku, manželku, vnuka, zetě a rodinu Morávkovu
- 23.12. na poděkování za 80.let života s prosbou za dar víry pro děti a jejich rodiny
- 26.12. za Františka Bařu, manželku a dcery
- 29.12. za rodiny Roušarovy, Vítovu a Košnarovu
- 6.1. za Lukáše Hromádku, otce a požehnání pro celou rodinu
- 8.1. za všechny přátele z rodin Jílkových a Cackových
- 10.1. za Miroslava Vobejdu a požehnání pro celou rodinu
- 19.1. za Josefa a Marii Řebíčkovy
- 27.1. za dar víry pro děti a vnoučata
- 31.1. za Marii a Josefa Roušarovy a živé i zemřelé těchto rodů
- 9.2. na úmysl dárce
- 10.2. za Miladu a Josefa Stříteských a všechny toho rodu
- 13.2. za Václava a Lucii Kučerovu, sourozence a rodiče
- 16.2. za S.M.Kláru Javůrkovou
- 17.2. za Jaroslava Krejčího, syna a požehnání pro celou rodinu
- 19.2. za Josefa a Emílii Povondrovou a syna Petra
- 24.2. za rodinu Odehnalovu a Krskovu

ČT 26. 12. Sv. Štěpán*bohoslužby jako v neděli*

Proseč: 14.00 vánoční koncert skupiny Naživo

NE 29. 12. Svátek Svaté rodiny*bohoslužby jako obvykle - obnova manželských slibů***SO 4.1. Chotovice:** 16.30 mše sv.**NE 5. 1. 2. neděle po Narození Páně***bohoslužby jako obvykle*

Proseč: 14.30 Setkání farníků prosečské a novohradské farnosti

So 11.12. Tříkrálová sbírka**NE 12. 1. Svátek Křtu Páně***bohoslužby jako obvykle***NE 19. 1. 2. neděle v mezidobí***bohoslužby jako obvykle***PÁ 24.1. Chotovice:** 11.00 mše sv. v kapli sv. Josefa**NE 26. 1. 3. neděle v mezidobí***bohoslužby jako obvykle*

Nové Hrady: 17.00 - 18.00 sv. smíření, adorace

SO 1. 2. Chotovice: 16.30 mše sv.**NE 2.2. 4. neděle v mezidobí***bohoslužby jako obvykle*

Proseč: 17.00 - 19.00 sv. smíření, adorace

3.2. - 8.2. Jarní prázdniny
(Příchovice)**NE 9. 2. 5. neděle v mezidobí***bohoslužby jako obvykle***Čtení Proseč**

1.12.2024	manžele Talackovi
8.12.2024	Košňarovi
15.12.2024	Odehnalová Andrea, Rabová Eva
22.12.2024	Břeňová Miroslava, Šplíchalová Zdenka
29.12.2024	Roušarovi
5.1.2025	Hromádková Božena, Halamková Libuše
12.1.2025	manžele Taláckovi
19.1.2025	Řebíčková Marie, Zelenková Marie
26.1.2025	Roušarová Zuzana, Rejman Dominik
2.2.2025	Skalník Filip, Skalníková Aneta
9.2.2025	Košňarová Ivana, Rejmanová Marie
16.2.2025	Odehnalová Andrea, Rabová Eva
23.2.2025	Vobejdová Božena, Halamková Libuše

MODLITBA JUBILEJNÍHO ROKU 2025

Otče na nebesích, ve svém Synu Ježíši Kristu, našem bratru, daroval jsi nám víru a skrze Ducha Svatého jsi do našich srdcí vlil lásku. Dej, aby v nás víra a láska probudila blaženou naději na příchod Tvého království.

Kéž nás Tvoje milost promění v pozorné pěstitele sémě Evangelia, které zúrodní lidstvo a vesmír v důvěrném očekávání nového nebe a nové země, až se po porážce mocností Zla navzdly zjeví Tvoje sláva.

Kéž milost tohoto Jubilea v nás, poutnících naděje, oživí touhu po dobrech nebeských a vleje do celého světa radost a pokoj našeho Vykupitele.

Tobě, svatý Bože, ať patří na věčnosti chvála a sláva na věky věků.

Amen.

Intence a žalmy Nové Hradý

ST 12.2. *Perálec:* 17.00 svátost smíření
18.00 mše sv.

NE 16. 2. **6. neděle v mezidobí**
bohoslužby jako obvykle

PÁ 21.2. *Chotovice:* 11.00 mše sv. v kapli sv. Josefa

NE 23. 2. **7. neděle v mezidobí**
bohoslužby jako obvykle

Nové Hradý: 17.00 - 18.00 sv. smíření, adorace

PÁ 28.2. Večer mladých

NE 2.3. **8. neděle v mezidobí**
bohoslužby jako obvykle

Proseč: 17.00 - 19.00 sv. smíření, adorace

- 20.11. Za Bohumila Barcala, živou rodinu a obojí rodiče.
- 24.11. Za Václava Staňka, manželku a jejich děti s rodinami.
ž: Romana Poslušná
- 27.11. Na poděkování za 70 let života.
- 1.12. Za Josefa Zerbána, vnuka Petra, za živé a zemřelé členy rodiny Zerbánovy, Víškovy a Chadimovy.
ž: Vendula Nováková
- 4.12. Za Pavla Brůnu a rodiče z obojí strany.
- 8.12. Za rodiny našich dětí, dar víry a světla.
ž: Pavla Bubnová
- 15.12. Za Josefa Macáka, snachu Marii, vnuka Martina, za rodiče z obojí strany a za živou rodinu Macákovu a Nešporovu.
ž: Karel Vopařil
- 22.12. Za Josefa Zerbána, vnuka Petra, za živé a zemřelé členy rodiny Zerbánovy, Víškovy a Chadimovy.
ž: Dáša Nováková
- 24.12. **ž: Vendula Nováková**
- 25.12. Za Josefa a Marii Poslušných, celý rod a duše v očistci.
- 26.12. Za Marii a Josefa Chadimovy, děti, vnoučata a pravnoučata.
ž: Pavla Bubnová
- 29.12. Za Bohumilu Staňkovou, manžela, obrácení dětí a dar víry pro vnoučata.
ž: Dáša Nováková
- 1.1. **ž: Petra Rouhová**
- 5.1. **ž: Karel Vopařil**
- 12.1. **ž: Romana Poslušná**
- 19.1. **ž: Kateřina Spithoven**
- 26.1. **ž: Vendula Nováková**
- 2.2. **ž: Pavla Bubnová**
- 9.2. **ž: Dáša Nováková**
- 16.2. **ž: Petra Rouhová**
- 23.2. **ž: Karel Vopařil**
- 2.3. **ž: Romana Poslušná**
- 9.3. **ž: Kateřina Spithoven**

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hradý	Perálec
NE	8:00	9:30	11:00
PO	8:00		
ST	18:00	8:00	
ČT	8:00		
PÁ	18:00		
SO	18:00		

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hradý a Perálec (bez jazykové korektury)

Duchovní správa: P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054

(PO - PÁ 11.00 - 14.30)

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz

e-mail pro posílání příspěvků:
farni.casopis@seznam.cz